

- a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;
- a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának megsértése.

2015. október 27-én benyújtott kereset – Yieh United Steel kontra Bizottság

(T-607/15. sz. ügy)

(2016/C 038/85)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Yieh Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung, Tajvan) (képviselő: D. Luff ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Kínai Népköztársaságból és Tajvanból származó, rozsdamentes, hidegen hengerelt lapos acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2015. augusztus 26-i 2015/1429/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: vitatott rendelet vagy végleges vámrrendelet) 1. és 2. cikkét, amennyiben azok a felperesre vonatkoznak; és
- a Bizottságot kötelezze a felperes e keresettel összefüggésben felmerült költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Törvényszék felülvizsgálati jogkörrel rendelkezik a vitatott rendelet 1. és 2. cikke, valamint e rendeletnek az alaprendelettel és az uniós jog általános elveivel való összeegyeztethetősége tekintetében.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdését, mivel jogellenesen megtagadta a felperes által régóta használt azon költségelszámolási módszer figyelembevételét, amely megfelel a nemzetközileg elismert számviteli gyakorlatnak. E jogsértésből fakadóan a Bizottság tévesen utasította el az újrafelhasznált fémhulladéknak az érintett termék gyártási költségéből történő levonását, ebből következően az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megsértésével mesterségesen felemelte a rendes árat.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdését, mivel a rendes ár meghatározása során jogellenesen kizárta az érintett termék rendes kereskedelmi fogalomban, független belföldi vevő részére való értékesítéseit. A Bizottság nem indokolta meg kellően e kizárás okát. Ráadásul, feltételezve, hogy az ilyen kizárás indoka pusztán az, hogy az értékesített termékeket az értékesítést követően (a felperes tudomása nélkül) exportálták, a Bizottság által alkalmazott kritérium jogellenes. A Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a felperesnek az értékesítés idején az ezen értékesítések rendeltetési helyével kapcsolatos szándékát. Ennélfogva a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdését, amennyiben pusztán azért zárta ki a belföldi értékesítéseket, mert az értékesített termékeket az értékesítést követően egy független vevő exportálta.

⁽¹⁾ HL L 224., 10. o.